

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

11. ledna 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Společná rybářská politika – Zachování zdrojů – Celkové přípustné odlovy (TAC) pro populace tresky obecné západně od Skotska a v Keltském moři, tresky bezvousé v Irském moři a platýse evropského v jižním Keltském moři – Nařízení (EU) 2020/123 – Příloha IA – TAC na úrovních vyšších než nula – Uplynutí období platnosti – Posouzení platnosti – Nařízení (EU) č. 1380/2013 – Článek 2 odst. 2 druhý pododstavec – Cíl spočívající v dosažení míry využívání, která umožňuje poskytnout maximální udržitelný výnos pro všechny populace nejpozději do roku 2020 – Články 2, 3, 9, 10, 15 a 16 – Socioekonomické cíle a cíle v oblasti zaměstnanosti – Nejlepší dostupné vědecké poradenství – Povinnost vykládky – Smíšený rybolov – Blokační druhy – Nařízení (EU) 2019/472 – Články 1 až 5, 8 a 10 – Cílové populace – Vedlejší úlovky – Nápravná opatření – Posuzovací pravomoc“

Ve věci C-330/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím High Court (Vrchní soud, Irsko) ze dne 7. dubna 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 16. května 2022, v řízení

Friends of the Irish Environment CLG

proti

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Ireland,

Attorney General

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: E. Regan, předseda senátu, Z. Csehi, M. Ilešič, I. Jarukaitis a D. Gratsias (zpravodaj),
sudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

za soudní kancelář: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. března 2023,

* Jednací jazyk: angličtina.

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Friends of the Irish Environment CLG: J. Devlin, SC, J. Kenny, BL, a F. Logue, solicitor,
- za Minister for Agriculture: Food and the Marine, Ireland a Attorney General, M. Browne, A. Joyce, M. Lane a M. Tierney, jako zmocněnci, ve spolupráci s: D. Browne, BL, a C. Toland, SC,
- za Evropský parlament: I. Anagnostopoulou, E. Ni Chaoimh a I. Terwinghe, jako zmocněnci,
- za Radu Evropské unie: F. Naert, A. Nowak-Salles a P. Pecheux, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Dawes a A. Stobiecka-Kuik, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 15. června 2023,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti přílohy IA nařízení Rady (EU) 2020/123 ze dne 27. ledna 2020, kterým se pro rok 2020 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací (Úř. věst. 2020, L 25, s. 1), s ohledem na čl. 2 odst. 1 a 2 a čl. 3 písm. c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. 2013, L 354, s. 22), vykládaných ve spojení s články 9, 10, 15 a 16 nařízení č. 1380/2013, jakož i s články 1 až 5, 8 a 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/472 ze dne 19. března 2019, kterým se zavádí víceletý plán pro populace druhů lovených v západních vodách a přilehlých vodách a pro rybolov využívající tyto populace, o změně nařízení (EU) 2016/1139 a (EU) 2018/973, a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 811/2004, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007 a (ES) č. 1300/2008 (Úř. věst. 2019, L 83, s. 1), neboť v této příloze byly stanoveny pro rok 2020 celkové přípustné odlovy (dále jen „TAC“) pro tresku obecnou (*Gadus morhua*) jednak v oblasti 6a, jakož i ve vodách Evropské unie a mezinárodních vodách oblasti 5b východně od 12° 00' z. d. (COD/5BE6A), a jednak v oblastech 7b, 7c, 7e až 7k, 8 až 10, jakož i ve vodách Unie oblasti Výboru pro rybolov ve středovýchodním Atlantiku (CECAF), 34.1.1 (COD/7XAD 34), pro tresku bezvousou (*Merlangius merlangus*) v oblasti 7a (WHG/07A) a pro platýse evropského (*Pleuronectes platessa*) v oblastech 7h, 7j a 7k (PLE/7HJK) (dále jen „sporné TAC“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi nevládní organizací Friends of the Irish Environment CLG (dále jen „FIE“), působící v oblasti životního prostředí, a Minister for Agriculture, Food and the Marine (Ministr zemědělství, výživy a námořních záležitostí, Irsko), Ireland (Irsko) a Attorney General (nejvyšší státní zástupce, Irsko) ve věci zákonnosti oznámení k řízení rybolovu č. 15, 16, 19, 20, 23 a 24, jež uvedený ministr vydal pro měsíce duben, květen a červen 2020.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 3 V článku 61 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, podepsané v Montego Bay dne 10. prosince 1982 (dále jen „úmluva o mořském právu“), nadepsaný „Zachování živých zdrojů“, jsou stanoveny obecné zásady pro zachování biologických mořských zdrojů.
- 4 Tyto obecné zásady se použijí na zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací na základě dohody o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, podepsané v New Yorku dne 4. srpna 1995 (dále jen „dohoda o zachování a řízení rybích populací“), a zejména na základě jejího článku 5.

Unijní právo

Nařízení č. 1380/2013

- 5 V bodech 5 až 8 odůvodnění nařízení č. 1380/2013 je uvedeno:
- „(5) Unie je smluvní stranou [úmluvy o mořském právu], [...] [a] [dohody o zachování a řízení rybích populací] [...]
- (6) Tyto mezinárodní nástroje převážně stanoví povinnosti týkající se zachování zdrojů, zejména povinnosti přijmout opatření na zachování a řízení, jejichž cílem je udržet nebo obnovit mořské zdroje na úrovních, které zaručují maximální udržitelný výnos [...] [a] povinnosti široce uplatňovat při zachování, řízení a využívání rybích populací přístup předběžné opatrnosti [...]. Společná rybářská politika by proto měla přispět k tomu, aby Unie plnila své mezinárodní závazky v rámci těchto mezinárodních nástrojů. [...]
- (7) Na Světovém summitu o udržitelném rozvoji v Johannesburgu v roce 2002 se Unie a její členské státy zavázaly postupovat proti pokračujícímu úbytku populací ryb. Unie by tedy měla vylepšit svou společnou rybářskou politiku úpravou míry využívání, aby zajistila, že využívání biologických mořských zdrojů povede v přiměřené lhůtě k obnově a udržení stavu lovených populací nad úrovněmi, které mohou zajistit maximální udržitelný výnos. Této míry využívání by mělo být dosaženo do roku 2015. Dosažení této míry využívání k pozdějšímu datu by mělo být umožněno pouze v tom případě, kdy by její dosažení do roku 2015 vážným způsobem ohrozilo sociální a hospodářskou udržitelnost dotčených rybářských loďstev. Po roce 2015 by mělo být dosaženo této míry využívání co nejdříve a v každém případě nejpozději v roce 2020. Jestliže není k dispozici dostatek vědeckých informací k určení uvedené úrovně, lze zvážit přibližné parametry.
- (8) Rozhodnutí v oblasti řízení týkající se maximálního udržitelného výnosu při smíšeném rybolovu by měla zohlednit, že je obtížné odlovit všechny populace v rámci smíšeného rybolovu na úrovni maximálního udržitelného výnosu současně, zejména pokud vědecké poradenství uvádí, že je velmi těžké zabránit jevu tzv. ‚blokačních druhů‘ (*choke species*) tím,

že budou používána selektivnější lovná zařízení. V takových případech by měly být příslušné vědecké subjekty vyzvány k poskytnutí poradenství ohledně přiměřené míry úmrtnosti dané rybolovem.“

6 V článku 2 tohoto nařízení, nadepsaném „Cíle“, je v odstavcích 1 a 5 stanoveno:

„1. Společná rybářská politika musí zajistit, aby činnosti v oblasti rybolovu a akvakultury byly dlouhodobě udržitelné z hlediska životního prostředí a byly řízeny způsobem, jenž je v souladu s cíli dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti a příspěvku k dostupnosti dodávek potravin.

2. Společná rybářská politika musí uplatňovat přístup předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu a jejím účelem je zajistit, aby využívání živých biologických mořských zdrojů obnovilo a zachovalo stavy lovených druhů nad úrovněmi, které mohou poskytnout maximální udržitelný výnos.

K dosažení cíle postupné obnovy a zachování rybích populací na úrovních biomasy schopných poskytnout maximální udržitelný výnos bude pokud možno postupně a přírůstkově dosaženo míry využití pro maximální udržitelný výnos do roku 2015 a pro všechny populace nejpozději do roku 2020.

3. Společná rybářská politika musí provádět ekosystémový přístup k řízení rybolovu, aby zajistila, že nepříznivé dopady rybolovných činností na mořský ekosystém budou minimalizovány [...]

[...]

5. Společná rybářská politika musí zejména:

a) postupně v jednotlivých případech a se zohledněním nejlepšího dostupného vědeckého poradenství odstranit výměty zamezením případným nežádoucím úlovkům a jejich co nejvýraznějším možným snížením a postupným zajištěním vykládání úlovků;

[...]

c) zajistit podmínky pro hospodářsky životaschopné a konkurenceschopné rybolovné a zpracovatelské odvětví a činnosti na pevnině související s rybolovem;

[...]

f) přispívat k přiměřené životní úrovni pro ty, kdo závisejí na rybolovných činnostech s ohledem na pobřežní rybolov a sociálně ekonomické aspekty;

[...]“

7 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zásady řádné správy“, zní:

„Společná rybářská politika se musí řídit následujícími zásadami řádné správy:

[...]

- c) stanovení opatření v souladu s nejlepším dostupným vědeckým poradenstvím;
- d) dlouhodobý náhled;
- [...]
- 8 V článku 4 téhož nařízení, nadepsaném „Definice“, je v odstavci 1 stanoveno:
- „Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
- [...]
- 7) ‚maximálním udržitelným výnosem‘ nejvyšší teoretický vyvážený výnos, který je možné nepřetržitě v průměru získávat z populace za stávajících průměrných environmentálních podmínek, aniž by byl významně narušen proces reprodukce;
- [...]
- 14) ‚populací biologické mořské zdroje, které se vyskytují v dané oblasti řízení;
- [...]
- 36) ‚smíšeným rybolovem‘ rybolov, v němž se vyskytuje více druhů a při němž je pravděpodobné, že dojde ve stejné rybolovné operaci k odlovu různých druhů;
- [...]
- 9 V článku 6 nařízení č. 1380/2013, nadepsaném „Obecná ustanovení“, je v odstavci 2 stanoveno:
- „[...] Opatření pro zachování zdrojů se přijímají s přihlédnutím k dostupnému vědeckému, technickému a ekonomickému poradenství [...]“
- 10 V článku 9 tohoto nařízení, nadepsaném „Zásady a cíle víceletých plánů“, je v odstavcích 1 až 3 a 5 stanoveno:
- „1. Víceleté plány se přijímají prioritně na základě vědeckého, technického a hospodářského poradenství a obsahují opatření pro zachování zdrojů za účelem obnovy a zachování stavů rybích populací nad úrovněmi, které jsou schopny poskytnout maximální udržitelný výnos v souladu s čl. 2 odst. 2.
2. V případech, kdy z důvodu nedostatečných údajů není možné určit cíle související s maximálním udržitelným výnosem podle čl. 2 odst. 2, víceleté plány stanoví opatření na základě přístupu předběžné opatrnosti, která zajistí přinejmenším srovnatelný stupeň zachování příslušných populací.
3. Víceleté plány se vztahují [...]:
- [...]

b) v případě smíšeného rybolovu nebo tam, kde jsou dynamiky populací navzájem propojeny, na rybolov využívající několik populací v příslušné zeměpisné oblasti [...]

[...]

5. Víceleté plány mohou obsahovat konkrétní cíle pro zachování druhů a opatření založená na ekosystémovém přístupu s cílem řešit konkrétní problémy smíšeného rybolovu ve vztahu k dosahování cílů stanovených v čl. 2 odst. 2 pro směs populací, na které se plán vztahuje, pokud vědecké poradenství naznačuje, že zvýšení selektivity není dosažitelné. [...]"

11 V článku 10 uvedeného nařízení, nadepsaném „Obsah víceletých plánů“, je v odstavci 1 stanoveno:

Víceletý plán případně, a aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci podle Smlouvy, zahrnuje:

[...]

b) cíle, které jsou slučitelné s cíli stanovenými v článku 2 a s příslušnými ustanoveními článků 6 a 9;

c) vyčíslitelné cíle, jako jsou míra úmrtnosti způsobená rybolovem nebo biomasa reprodukcující se populace;

[...].“

12 V článku 15 téhož nařízení, nadepsaném „Povinnost vykládky“, je v odstavcích 1 a 9 stanoveno:

„1. Všechny druhy úlovků podléhajících omezení odlovů [...] ulovené během rybolovných činností ve vodách Unie nebo rybářskými plavidly Unie mimo vody Unie ve vodách, které nespádají pod svrchovanost nebo jurisdikci třetích zemí, [...] musí být vyloveny a uchovávány na palubě rybářských plavidel a zaznamenány, vyloženy a případně započítány do příslušných kvót, v souladu s tímto časovým rámcem:

[...]

d) nejpozději od 1. ledna 2017 v případě druhů charakteristických pro daný rybolov a nejpozději od 1. ledna 2019 v případě všech ostatních druhů [...]

[...]

9. V případě populací, na něž se vztahuje povinnost vykládky, mohou členské státy využívat meziroční flexibilitu až do výše 10 % povolených vykládek. Za tímto účelem členský stát může povolit vykládku dodatečných množství populace, na níž se vztahuje povinnost vykládky, pokud tato množství nepřesahují 10 % kvóty přidělené tomuto členskému státu. [...]"

13 V článku 16 nařízení č. 1380/2013, nadepsaném „Rybolovná práva“, je v odstavcích 2 a 4 stanoveno:

„2. Při zavedení povinnosti vykládky pro určitou rybí populaci jsou rybolovná práva stanovena s ohledem na to, že ze způsobu stanovení rybolovných práv na základě vykládky se přešlo na

způsob stanovení těchto práv na základě úlovků, neboť v prvním roce i v dalších letech již u dané populace nebudou povoleny výměty.

[...]

4. Rybolovná práva se stanoví v souladu s cíli stanovenými v čl. 2 odst. 2 a v souladu s vyčíslitelnými cíli, časovými rámci a rozpětími stanovenými v souladu s čl. 9 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 písm. b) a c).“

Narižení 2019/472

- 14 V článku 1 narižení 2019/472, nadepsaném „Předmět a oblast působnosti“, je v odstavci 1 stanoveno:

„1. Tímto narižením se zavádí víceletý plán [...] pro níže uvedené populace žijící při dně [...] v západních vodách [...] a pro rybolov využívající tyto populace:

[...]

4. Toto nariženi se vztahuje i na vedlejší úlovky ulovené v západních vodách při rybolovu populací uvedených v odstavci 1. [...]“

- 15 Článek 2 tohoto nariženi, nadepsaný „Definice“, zní takto:

„Pro účely tohoto nariženi se [...] rozumí:

1) ‚západními vodami‘: severozápadní vody (podoblasti ICES 5 (vyjma divize 5a a pouze vody Unie divize 5b, 6 a 7) a jihozápadní vody (podoblasti ICES 8, 9 a 10 (vody v oblasti Azor) a oblastí CECAF 34.1.1, [...] (vody v oblasti Madeiry a Kanárských ostrovů));

2) ‚rozmezím F_{MSY} ‘: rozmezí hodnot poskytnuté v nejlepších dostupných vědeckých doporučeních, poskytnutých zejména radou ICES [...], kdy veškeré úrovně úmrtnosti způsobené rybolovem v rámci tohoto rozmezí vedou dlouhodobě k maximálním udržitelným výnosům (dále jen ‚MSY‘) v rámci určitého způsobu rybolovu a za stávajících průměrných environmentálních podmínek, aniž by podstatně ovlivňovaly proces reprodukce dotčených populací. [...]

[...]

8) ‚ B_{lim} ‘: referenční bod velikosti populace poskytnutý v nejlepších dostupných vědeckých doporučeních, zejména radou ICES nebo podobným nezávislým vědeckým orgánem uznávaným na úrovni Unie nebo na mezinárodní úrovni, pod jehož úrovní může být reprodukční kapacita snížena;

[...]“

- 16 V článku 3 uvedeného nariženi, nadepsaném „Cíle“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Plán přispěje k dosažení cílů společné rybářské politiky uvedených v článku 2 nariženi [č. 1380/2013], zejména uplatněním přístupu předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu, a jeho cílem je zajistit,

aby se při využívání živých biologických mořských zdrojů obnovovaly stavy lovených druhů a zachovávaly se nad úrovněmi, které mohou poskytnout MSY.“

- 17 V článku 4 téhož nařízení, nadepsaném „Cílové hodnoty“, je v odstavci 1 stanoveno:
„Cílových hodnot úmrtnosti způsobené rybolovem v souladu s rozmezími F_{MSY} stanovenými v článku 2 pro populace uvedené v čl. 1 odst. 1 se dosáhne co nejdříve, a to postupným, přírůstkovým způsobem do roku 2020, a poté se tyto hodnoty budou zachovávat v rozmezí F_{MSY} v souladu s tímto článkem.“
- 18 V článku 5 nařízení 2019/472, nadepsaném „Řízení populací považovaných za vedlejší úlovky“, je v odstavcích 1 až 3 stanoveno
„1. Řídicí opatření pro populace uvedené v čl. 1 odst. 4, včetně případných rybolovných práv, se stanoví s ohledem na nejlepší dostupná vědecká doporučení a musí být v souladu s cíli stanovenými v článku 3.
2. Pokud nejsou k dispozici odpovídající vědecké informace [...], jsou tyto populace uvedené v čl. 1 odst. 4 řízeny na základě přístupu předběžné opatrnosti k řízení rybolovu [...].
3. V souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení [č. 1380/2013] se při řízení smíšeného rybolovu, pokud jde o populace uvedené v čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení, bere ohled na obtížnost souběžného rybolovu všech populací při MSY, zejména v situacích, kde to vede k předčasnému ukončení rybolovu.“
- 19 V článku 8 nařízení 2019/472, nadepsaném „Ochranná opatření“, je v odstavci 2 stanoveno, že poklesla-li biomasa reprodukcující se populace pod hodnotu B_{lim} , přijmou se další nápravná opatření, jež mohou zahrnovat pozastavení cíleného rybolovu pro dané populace nebo funkční jednotku a odpovídající snížení rybolovných práv.
- 20 V článku 10 uvedeného nařízení, nadepsaném „Rybolovná práva“, je v odstavci 1 stanoveno:
„Při přidělování rybolovných práv členským státům, která mají k dispozici podle článku 17 nařízení [č. 1380/2013], zohlední členské státy pravděpodobné složení úlovků plavidel účastníků se smíšeného rybolovu.“

Narízení 2020/123

- 21 V bodech 7, 8, 16 až 18 a 26 odůvodnění nařízení 2020/123 je uvedeno:
„(7) Existují určité populace, u nichž ICES vydala vědecké doporučení v podobě nulových úlovků. Jestliže se TAC u těchto populací stanoví na úroveň uvedenou ve vědeckém doporučení, povinnost vykládky všech úlovků ve smíšeném rybolovu, včetně vedlejších úlovků těchto populací, by vedla k jevu tzv. blokačních druhů. Aby bylo dosaženo náležité rovnováhy mezi pokračováním v rybolovu s ohledem na potenciálně závažné socioekonomické důsledky a potřebou dosáhnout dobrého biologického stavu těchto populací a aby se zároveň zohlednila obtížnost rybolovu všech populací u smíšeného rybolovu s maximálním udržitelným výnosem, je třeba stanovit zvláštní TAC pro vedlejší úlovky těchto populací. Jejich úroveň by měla být stanovena tak, aby se úmrtnost těchto populací snižovala a aby se podnítilo zlepšení selektivity a zamezení úlovků. S cílem zaručit

co největší využívání rybolovných práv ve smíšeném rybolovu v souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení [č. 1380/2013] je vhodné vytvořit sdílenou rezervu pro výměnu kvót pro ty členské státy, které nemají žádné kvóty pro pokrytí svých nevyhnutelných vedlejších úlovků.

- (8) Za účelem snížení úlovků populací, pro něž jsou stanoveny TAC pro vedlejší úlovky, by rybolovná práva pro loviště, v nichž jsou loveny ryby z těchto populací, měla být stanovena na úrovních, které pomohou biomase ohrožených populací obnovit se a dosáhnout udržitelné úrovně. Aby se zabránilo nezákonným výmětům, měla by být rovněž zavedena technická a kontrolní opatření, která jsou neoddělitelně spjata s rybolovnými právy.

[...]

- (16) Vyplývá-li z vědeckého doporučení, že biomasa reprodukující se populace kterýchkoli populací uvedených v čl. 1 odst. 1 uvedeného plánu poklesla pod úroveň B_{lim} , mají se v souladu s článkem 8 víceletého plánu pro západní vody přijmout další nápravná opatření, která zajistí rychlý návrat populace nad úroveň, na níž je možné dosahovat maximálního udržitelného výnosu. Tato nápravná opatření mohou zahrnovat zejména pozastavení cíleného rybolovu dotčené populace a přiměřené snížení rybolovných práv pro tyto populace nebo jiné populace u druhů rybolovu s vedlejšími úlovky tresky obecné nebo tresky bezvousé.

- (17) ICES ve svém doporučení uvedla, že populace tresky obecné a tresky bezvousé v Keltském moři jsou pod úrovní B_{lim} . Je pro ně proto třeba přijmout další nápravná opatření. [...] Pokud jde o tresku bezvousou v Keltském moři, měla by tato opatření spočívat v technických změnách vlastností lovných zařízení, aby se snížily vedlejší úlovky tresky bezvousé, která jsou funkčně spjata s rybolovnými právy u druhů rybolovu, při nichž jsou tyto druhy loveny.

- (18) V rámci rybolovných práv na rok 2019 byla v souvislosti s treskou obecnou v Keltském moři přijata nápravná opatření. Při této příležitosti byl TAC pro tuto populaci vyhrazen pouze pro vedlejší úlovky. Avšak vzhledem k tomu, že daná populace je pod úrovní B_{lim} , je třeba přijmout další nápravná opatření s cílem zvýšit velikost populace nad úroveň, na níž je možné dosahovat maximálního udržitelného výnosu, v souladu s čl. 8 odst. 2 víceletého plánu pro západní vody. Tato opatření by zlepšila selektivitu tím, že by učinila povinným používání lovných zařízení, která vykazují nižší míru vedlejších úlovků tresky obecné, v oblastech, kde jsou úlovky tresky obecné významné, čímž by se snížila úmrtnost této populace způsobená rybolovem ve smíšeném rybolovu. Úroveň TAC by měla být stanovena s cílem zabránit předčasnému zákazu tohoto rybolovu na začátku roku 2020. TAC by kromě toho měl být takový, aby se zamezilo případným výmětům, které by mohly narušit shromažďování údajů a vědecké posouzení populace. Stanovení TAC ve výši 805 tun by zajistilo značné zvýšení úrovně biomasy reprodukující se populace v roce 2020 alespoň o 100 % s cílem zajistit, aby se populace urychleně navrátila na úroveň, na níž je možné dosahovat maximálního udržitelného výnosu (Btrigger).

[...]

- (26) [...] Vzhledem k tomu, že pod úrovní B_{lim} jsou navíc i populace [...], COD/5BE6A, [...], WHG/07A a PLE/7HJK a že v roce 2020 jsou povoleny pouze vedlejší úlovky a rybolov za vědeckými účely, členské státy se zavázaly, že v případě těchto populací nebudou v roce 2020 uplatňovat čl. 15 odst. 9 nařízení [č. 1380/2013], tak aby odlovy v roce 2020 nepřekročily stanovené TAC.“
- 22 V článku 5 nařízení 2020/123, nadepsaném „TAC a jejich rozdělování“, je v odstavci 1 stanoveno:
„TAC pro rybářská plavidla Unie ve vodách Unie nebo v některých vodách mimo Unii, jejich rozdělení mezi členské státy a případné podmínky funkčně spojené s užíváním těchto práv jsou stanoveny v příloze I.“
- 23 V článku 8 tohoto nařízení, nadepsaném „Mechanismus pro výměnu kvót pro TAC týkající se nevyhnutelných vedlejších úlovků v souvislosti s povinností vykládky“, je v odstavcích 1 až 3 stanoveno:
„1. S cílem zohlednit zavedení povinnosti vykládky a zpřístupnit kvóty pro některé vedlejší úlovky členskými státy, které vlastní kvótu nemají, se na TAC stanovené v příloze IA použije mechanismus pro výměnu kvót stanovený v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.
2. 6 % z každé kvóty z TAC pro tresku obecnou v Keltském moři, tresku obecnou západně od Skotska, tresku bezvousou v Irském moři a platýse evropského v divizích ICES 7h, 7j a 7k a 3 % [...], jež byly přiděleny každému členskému státu, se zpřístupní jako sdílená rezerva pro výměnu kvót, jež je otevřena od 1. ledna 2020. Členské státy bez přidělené kvóty mají k této rezervě kvót výhradní přístup do 31. března 2020.
3. Množství, jež se ze sdílené rezervy vyberou, nelze vyměnit ani převést do následujícího roku. Případná nevyužitá množství jsou po 31. březnu 2020 vrácena členskými státy, které jimi do sdílené rezervy původně přispěly.“
- 24 Článkem 13 uvedeného nařízení, nadepsaném „Nápravná opatření týkající se tresky obecné a tresky bezvousé v Keltském moři“, je uloženo několik opatření, jejichž cílem je posílit selektivitu vlečných sítí pro lov při dně a nevodů používaných v několika oblastech Keltského moře plavidly, jejichž úlovky se alespoň z 20 % skládají z tresky jednosvrnné. Tato plavidla mohou v těchto oblastech lovit pouze tehdy, pokud používají lovné zařízení s určitými technickými vlastnostmi, zejména sítě s kapsou s velikostí ok stanovenou v tomto článku. Tato pravidla se však nevztahují na plavidla, u nichž vedlejší úlovky tresky podle posouzení VTHVR nepřekračují 1,5 %. Plavidla Unie mohou použít jiné vysoce selektivní lovné zařízení, než jsou lovná zařízení uvedená v tomto článku, jehož technické vlastnosti mají podle vědecké studie vyhodnocené VTHVR za následek, že treska obecná tvoří méně než 1 % úlovků.
- 25 Příloha IA nařízení 2020/123 stanoví pro Unii sporné TAC na 1 279 tun pro tresku obecnou (*Gadus morhua*) v oblasti 6a, jakož i ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblasti 5b východně od 12° 00' z. d. (COD/5BE6A), na 805 tun pro tentýž druh v oblastech 7b, 7c, 7e až 7k, 8 až 10 a ve vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 (COD/7XAD 34), 721 tun pro tresku bezvousou (*Merlangius merlangus*) v zóně 7a (WHG/07A) a na 67 tun pro platýse evropského (*Pleuronectes planessa*) v oblastech 7h, 7j a 7k (PLE/7HJK). V této příloze IA je upřesněno, že se tyto TAC týkají výlučně vedlejších úlovků tresky obecné, tresky bezvousé a platýse evropského při rybolovu zaměřeném na jiné druhy a že v rámci kvóty přidělené každému členskému státu není povolen žádný cílený odlov těchto druhů.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 26 Po přijetí nařízení 2020/123 vydal ministr zemědělství, výživy a námořních záležitostí mimo jiné oznámení k řízení rybolovu č. 15 a 16 pro duben 2020, oznámení č. 19 a 20 pro květen 2020, a oznámení č. 23 a 24 pro červen 2020. V těchto oznámeních jsou pro populace, jichž se týkají sporné TAC, stanovena omezení odlovu, která jsou vyšší než nula, výlučně pro jejich odlov jako vedlejšího úlovku.
- 27 Žalobou podanou dne 17. června 2020 k High Court (Vrchní soud, Irsko), který je předkládajícím soudem, FIE zejména navrhuje, aby uvedený soud předložil Soudnímu dvoru předběžnou otázku týkající se platnosti nařízení 2020/123 a vydal rozhodnutí *order of certiorari* za účelem zrušení výše uvedených oznámení k řízení rybolovu.
- 28 V rámci uvedené žaloby uplatňuje FIE námitku protiprávnosti nařízení 2020/123, která vychází z toho, že Rada Evropské unie tím, že stanovila sporné TAC na úrovni vyšší než nula, nezohlednila doporučení ICES, která za účelem získání maximálního udržitelného výnosu doporučila nulové úlovky pro populace tresky obecné západně od Skotska a v Keltském moři, tresky bezvousé v Irském moři a platýse evropského v Keltském moři, na které se vztahují uvedené TAC. Rada kvůli tomu údajně porušila ustanovení čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013, v němž je zejména stanoveno, že míry využití rybích populací pro maximální udržitelný výnos bude dosaženo pro všechny populace nejpozději do roku 2020.
- 29 Žalovaní v původním řízení ve své námitce nepřipustnosti tvrdí, že uvedená žaloba je hypotetická, neboť nařízení 2020/123 již pozbylo platnosti a bylo nahrazeno nařízeními, jimiž se stanoví TAC pro rok 2021 a pro rok 2022. Mají tudíž za to, že předkládajícímu soudu nepřísluší, aby předkládal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a přezkoumával uvedenou žalobu.
- 30 Pokud jde o věc samou, žalovaní v původním řízení tvrdí, že nařízení č. 1380/2013 musí být vykládáno ve spojení s nařízením 2019/472 a že z něj vyplývá, že k přijetí nařízení 2020/123 musela Rada komplexně posuzovat otázky s řadou parametrů, jež bylo třeba vzít v úvahu, jako jsou socioekonomické dopady zamýšlených opatření a obtíže spojené se smíšeným rybolovem, které souvisejí se skutečností, že určitý druh může být odloven jako vedlejší úlovek v rámci rybolovných činností zacílených na jiné druhy.
- 31 Předkládající soud má zaprvé za to, že mu přísluší přezkoumat žalobu, jež mu byla předložena. V tomto ohledu má zejména za to, že krátká doba platnosti nařízení 2020/123 a dotčených oznámení k řízení rybolovu by totiž jinak znemožňovala jejich napadení u irských soudů, a dále se domnívá, že otázka, která vyvstává v projednávané věci, může být vznesena i v budoucích sporech týkajících se obdobných právních předpisů.
- 32 Zadruhé předkládající soud má za to, že s ohledem na kritéria formulovaná v rozsudku ze dne 22. října 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452), je povinen předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 33 Nejprve podotýká, že hlavní právní otázkou, o níž je třeba v projednávané věci rozhodnout, je, zda cíl uvedený v čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013 znamená, že je Radě uložena obecná závazná povinnost, kterou musí Rada splnit při stanovení TAC pro rok 2020, nebo zda se jedná, jak tvrdí žalovaní v původním řízení, pouze o jeden z cílů, které musí Rada vzít v úvahu vedle celé řady dalších vědeckých i ekonomických aspektů.

- 34 Předkládající soud dále uvádí, že sdílí názor žalovaných v původním řízení, podle něhož Rada v rámci stanovení TAC nutně zohlednila určité aspekty, které mají hospodářské dopady, zejména na pobřežní komunity, jež jsou odkázány na příjmy z rybolovu, jako jsou vedlejší úlovky v rámci smíšených rybolovů a jev tzv. „blokačních druhů“, jakož i uplatnění povinnosti vykládky na všechny ulovené druhy, včetně těch, na které není cílený rybolov zaměřen.
- 35 Předkládající soud má nicméně za to, že doporučení ICES z roku 2019, která doporučují nulovou úroveň odlovu pro populace uvedené v bodě 28 tohoto rozsudku, aby byly zajištěny úrovně využití umožňující získat maximální udržitelný výnos v roce 2020, představují nejlepší dostupná vědecká doporučení ke dni přijetí nařízení 2020/123.
- 36 Předkládající soud má dále za to, že čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013 neobsahuje žádné zvláštní pravidlo ani výjimku pro vedlejší úlovky. Z toho dovozuje, že toto ustanovení ukládalo Radě, aby za účelem zajištění úrovně využití, které by umožnily získat maximální udržitelný výnos pro všechny populace nejpozději do roku 2020, stanovila TAC v souladu s doporučeními ICES uvedenými v předchozím bodě.
- 37 Mimoto je předkládající soud toho názoru, že sporné TAC nemohou být ospravedlněny argumentem, jenž vychází z jejich minimálního účinku, jelikož tyto TAC představovaly 62 % a 54 % biomasy reprodukční populace tresky obecné v každé z dotčených příslušných oblastí a 52 % takové biomasy, pokud jde o tresku bezvousou, jak vyplývá z důkazů, které mu byly předloženy.
- 38 Konečně má za to, že cíl stanovený v čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013 není „pouhým ambiciózním cílem“, ale naopak ústředním a nadřazeným cílem společné rybářské politiky. Dodržování tohoto cíle je tak závazné pro víceleté plány podle článku 9 tohoto nařízení a pro rybolovná práva podle čl. 16 odst. 4 tohoto nařízení.
- 39 S ohledem na všechny tyto úvahy má předkládající soud vážné pochybnosti o platnosti nařízení 2020/123.
- 40 Za těchto okolností se High Court (Vrchní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je nezbytné podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v projednávané věci za situace, kdy došlo k nahrazení nařízení [2020/123] nebo pozbytí účinnosti vnitrostátních prováděcích opatření?
- 2) Je příloha IA nařízení [2020/123] s ohledem na účely a cíle [nařízení č. 1380/2013], a konkrétně čl. 2 odst. 1 a 2 [tohoto nařízení], včetně cíle zakotveného v čl. 2 odst. 2 druhé větě a zásad řádné správy stanovených v čl. 3 písm. c) a d) tohoto nařízení (včetně rozsahu, v němž se toto nařízení vztahuje na populace vyžadující uplatňování přístupu předběžné opatrnosti), vykládané ve spojení s články 9, 10, 15 a 16 uvedeného nařízení a jejich body odůvodnění, jakož i články 1, 2, 3, 4, 5, 8 a 10 nařízení [2019/472] neplatná v rozsahu, v němž [TAC] stanovené nařízením [2020/123] nejsou v souladu s doporučeními pro nulový odlov pro [MSY] vydanými [ICES] pro určité druhy?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

- 41 Ve své první otázce se předkládající soud táže, zda je projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti nařízení 2020/123 nezbytná, ač nařízení a vnitrostátní prováděcí opatření k němu dotčená ve věci v původním řízení již nejsou použitelná. Předkládající soud tedy v podstatě vyzývá Soudní dvůr, aby se vyjádřil k přípustnosti této žádosti.
- 42 Žalovaní v původním řízení v tomto ohledu tvrdí, že uvedený návrh je nepřijatelný. Podle nich předně mají otázky vznesené v projednávané věci hypotetickou povahu ve smyslu judikatury Soudního dvora, jelikož uplynula doba platnosti nařízení 2020/123 i oznámení k řízení rybolovu dotčených ve věci v původním řízení. Dále tvrdí, že Soudní dvůr by při odpovědi na tyto otázky posuzoval platnost nařízení 2020/123 po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené v článku 263 SFEU a neměl by k dispozici veškeré skutkové poznatky, jež jsou nezbytné pro jeho odpověď, které by měl k dispozici v rámci žaloby založené na uvedené článku 263 SFEU.
- 43 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že pokud před vnitrostátním soudem vyvstane otázka platnosti aktu přijatého unijními orgány, přísluší tomuto soudu, aby rozhodl, zda je v tomto ohledu rozhodnutí o žádosti o předběžné otázky nezbytné k vynesení jeho rozsudku, a tudíž požádal Soudní dvůr o rozhodnutí o této otázce. Proto platí, že týkají-li se otázky položené vnitrostátním soudem platnosti pravidla unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 49 a citovaná judikatura).
- 44 Soudní dvůr totiž může odmítnout rozhodnout o předběžné otázce pouze tehdy, pokud nejsou zejména dodrženy požadavky na obsah žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které jsou uvedeny v článku 94 jednacího řádu Soudního dvora, nebo pokud je zjevné, že výklad nebo posouzení platnosti pravidla Společenství, o které vnitrostátní soud žádá, nemají žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení nebo jestliže se jedná o hypotetický problém (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 50 a citovaná judikatura).
- 45 Konkrétně je totiž zejména s ohledem na ducha spolupráce, kterým se má řídit průběh řízení o předběžné otázce a v souladu s čl. 94 písm. c) Jednacího řádu Soudního dvora nezbytné, aby vnitrostátní soud uvedl ve svém předkládacím rozhodnutí konkrétní důvody, na základě kterých má pochybnosti o platnosti určitých ustanovení práva Unie, jakož i důvody neplatnosti, jež lze podle něj uplatnit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. ledna 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, bod 31; ze dne 4. května 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, body 24 a 25, jakož i citovaná judikatura).
- 46 V tomto ohledu, jak vyplývá z odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, má předkládající soud s ohledem na vnitrostátní judikaturu za to, že mu přísluší přezkoumat žalobu v původním řízení navzdory skutečnosti, že nařízení 2020/123 a oznámení k řízení rybolovu napadená v rámci uvedené žaloby již nejsou použitelná. Zejména má za to, že dočasná povaha těchto aktů znemožňuje jejich napadení během omezené doby jejich platnosti.
- 47 Soudnímu dvoru v této souvislosti v první řadě nepřisluší zpochybňovat posouzení přípustnosti návrhu v původním řízení, které provedl předkládající soud a jež v rámci řízení o předběžné otázce spadá do pravomoci vnitrostátního soudu. V projednávané věci předkládající soud zamítl

námítky nepřípustnosti, jež před ním uplatnili žalovaní v původním řízení a které vycházejí z hypotetické povahy uvedené žaloby ve smyslu vnitrostátního práva. Mimoto skutečnost, že doba platnosti oznámení k řízení rybolovu, která jsou předmětem žaloby v původním řízení, již uplynula, nebrání tomu, aby Soudní dvůr rozhodl o předběžné otázce, je-li podání takového návrhu umožněno vnitrostátním právem a odpovídá-li tato otázka objektivní potřebě rozhodnout ve sporu, který byl předkládajícímu soudu řádně předložen (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. prosince 2018, *Wightman a další*, C-621/18, EU:C:2018:999, body 30 a 31 a citovaná judikatura).

- 48 Ve druhé řadě, pokud jde o uplynutí doby použitelnosti sporných TAC, stačí uvést, zaprvé že oznámení k řízení rybolovu napadená žalobou v původním řízení byla přijata na základě těchto TAC, zadruhé že tyto TAC byly platné ke dni přijetí těchto oznámení a zatřetí že jejich neplatnost je namítána podpůrně na podporu uvedené žaloby. Z toho vyplývá, že uplynutí doby použitelnosti uvedených TAC nemůže zakládat nepřípustnost otázky týkající se jejich platnosti, neboť tato otázka je objektivně zapotřebí pro vyřešení sporu, který byl předkládajícímu soudu řádně předložen.
- 49 Tyto úvahy nemohou být zpochybněny argumentací žalovaných v původním řízení, podle níž by tím Soudní dvůr posuzoval platnost nařízení 2020/123 po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené v článku 263 SFEU, aniž by měl k dispozici všechny skutkové poznatky nezbytné pro svou odpověď, které by měl k dispozici v rámci řízení o žalobě na neplatnost.
- 50 Stačí totiž připomenout, že je vlastní úplnému systému procesních prostředků a řízení stanovených ve Smlouvě o FEU jednak v jejích člancích 263 a 277 a jednak v jejím článku 267, že procesní subjekty mají v souvislosti se žalobou podanou vnitrostátnímu soudu právo napadnout legalitu ustanovení obsažených v unijních aktech, která jsou základem pro přijetí vnitrostátního rozhodnutí nebo aktu v jejich neprospěch, a dovolávat se při tom neplatnosti takových ustanovení a právo přimět tento soud, který sám o sobě nemá pravomoc k prohlášení jejich neplatnosti, aby se v tomto ohledu obrátil na Soudní dvůr prostřednictvím žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, ledaže by uvedené procesní subjekty měly bezpochyby právo podat žalobu proti uvedeným ustanovením na základě článku 263 SFEU a toto právo by neuplatnily ve stanovené lhůtě (rozsudek ze dne 28. března 2017, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, body 66 a 67, jakož i citovaná judikatura). V této souvislosti podle všeho není zjevné, že by organizace FIE byla bez jakékoliv pochybnosti aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost proti sporným TAC na základě článku 263 SFEU, což žalovaní v původním řízení nezpochybňují.
- 51 Ve třetí řadě, jak dokládají body 35 až 38 tohoto rozsudku, předkládající soud v předkládacím rozhodnutí s veškerou požadovanou přesností uvedl důvody, proč má vážné pochybnosti o platnosti sporných TAC kvůli tomu, že tyto TAC nejsou v souladu s doporučeními ICES, v nichž se doporučuje nulová úroveň odlovu u populací uvedených v bodě 28 tohoto rozsudku. Předkládající soud tak Soudnímu dvoru poskytl nezbytné informace o důvodech, proč považuje žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za relevantní pro vyřešení sporu, který mu byl předložen.
- 52 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba mít za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

Ke druhé otázce

- 53 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda je příloha IA nařízení 2020/123 platná s ohledem na cíle společné rybářské politiky uvedené v čl. 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 1380/2013, a zejména na cíl uvedený v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci tohoto nařízení, jakož i na zásady řádné správy v rámci této politiky, zejména zásady uvedené v čl. 3 písm. c) a d) uvedeného nařízení, a s ohledem na články 9, 10, 15 a 16 téhož nařízení a články 1 až 5, 8 a 10 nařízení 2019/472, jelikož uvedená příloha stanovila pro rok 2020 sporné TAC nad nulovou úrovní odlovu, jež byla v roce 2019 uvedena v doporučeních ICES pro populace tresky obecné západně od Skotska a v Keltském moři, tresky bezvousé v Irském moři a platí se evropského v Keltském moři (dále jen „doporučení o nulovém odlovu“).
- 54 Jak vyplývá z bodů 35, 36 a 38 tohoto rozsudku, pochybnosti předkládajícího soudu o platnosti sporných TAC pramení v podstatě ze dvou úvah. Předkládající soud má předně za to, že nařízení č. 1380/2013 a 2019/472 musí být vykládána v tom smyslu, že čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013 ukládá Radě jasnou povinnost stanovit bez jakýchkoli výjimek sporné TAC v souladu s nejlepším dostupným vědeckým doporučením, aby bylo možné u všech populací, včetně těch, jichž se týkají uvedené TAC, dosáhnout míry využití pro maximální udržitelný výnos nejpozději do roku 2020. Dále má za to, že doporučení ICES o nulovém odlovu představovala v projednávané věci nejlepší dostupná vědecká doporučení, zejména ve smyslu čl. 3 písm. c) nařízení č. 1380/2013.
- 55 Je tedy na Soudním dvoru, aby zkoumal zaprvé to, do jaké míry byla posuzovací pravomoc Rady v rámci stanovení sporných TAC omezena cílem zakotveným v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1380/2013 a doporučeními ICES o nulovém odlovu, a zadruhé to, zda Rada v projednávané věci nepřekročila meze své posuzovací pravomoci.

K mezím posuzovací pravomoci Rady pro stanovení sporných TAC

- 56 Nejprve je třeba připomenout, že jak vyplývá ze znění čl. 43 odst. 2 SFEU, Evropský parlament a Rada jsou povinny přijmout řádným legislativním postupem zejména „ustanovení nezbytná pro sledování cílů společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky“, zatímco na základě čl. 43 odst. 3 SFEU Rada přijímá na návrh Evropské komise „opatření týkající se stanovení cen, dávek, podpor a množstevních omezení a stanovení a přidělení rybolovných práv“.
- 57 Je třeba rovněž připomenout, že podle judikatury Soudního dvora opatření, která zahrnují politické rozhodnutí vyhrazené unijnímu normotvůrci z důvodu, že jsou nezbytná pro sledování cílů souvisejících se společnou zemědělskou politikou a společnou rybářskou politikou, musí být založena na čl. 43 odst. 2 SFEU, zatímco přijetí opatření týkajících se stanovení a přidělení rybolovných práv podle čl. 43 odst. 3 SFEU nevyžaduje takové posouzení, jelikož taková opatření mají převážně technickou povahu a mají být přijímána k provedení ustanovení přijatých na základě čl. 43 odst. 2 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. listopadu 2014, Parlament a Komise v. Rada, C-103/12 a C-165/12, EU:C:2014:2400, bod 50, jakož i ze dne 1. prosince 2015, Parlament a Komise v. Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, body 48 a 50).
- 58 Kromě toho podle uvedené judikatury sledují odst. 2 a 3 čl. 43 SFEU rozdílné cíle a každý z nich má specifickou oblast působnosti, takže mohou být použity samostatně jako základ pro přijetí opatření stanovených v rámci společné rybářské politiky, přičemž Rada, pokud přijímá akty na základě čl. 43 odst. 3 SFEU, musí jednat v mezích svých pravomocí, jakož i případně v právním rámci, který již byl vymezen na základě čl. 43 odst. 2 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. prosince 2015, Parlament a Komise v. Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, bod 58).

- 59 V projednávané věci je relevantním právním rámcem vytvořeným unijním normotvůrcem nařízení č. 1380/2013, které stanoví obecný rámec společné rybářské politiky, a dále nařízení 2019/472, které zavedlo víceletý plán pro populace druhů lovených v západních vodách a přilehlých vodách a pro rybolov využívající tyto populace (dále jen „víceletý plán pro populace v západních vodách“). Pokud jde o oblast působnosti posledně uvedeného nařízení, v jeho čl. 1 odst. 1 a 4 je stanoveno, že se vztahuje jak na populace uvedené v tomto odstavci 1, tak i na vedlejší úlovky ulovené v západních vodách při rybolovu populací uvedených v odstavci 1. Jak přitom vyplývá ze znění přílohy IA nařízení 2020/123, sporné TAC se použijí na populace odlovené jakožto vedlejší úlovek, jež se vyskytují v rybolovných oblastech populací, jejichž výčet je obsažen v uvedeném čl. 1 odst. 1 nařízení 2019/472. Bylo tedy na Radě, aby při stanovení těchto TAC dodržela nejen ustanovení nařízení č. 1380/2013, ale i ustanovení nařízení 2019/472.
- 60 Pokud jde zaprvé o nařízení č. 1380/2013, je třeba uvést, že čl. 2 odst. 2 první pododstavce uvedeného nařízení stanoví zásadu, že společná rybářská politika „musí uplatňovat přístup předběžné opatrnosti v oblasti řízení rybolovu“, a uvádí, že účelem této politiky je „zajistit, aby využívání živých biologických mořských zdrojů obnovilo a zachovalo stavy lovených druhů nad úrovněmi, které mohou poskytnout maximální udržitelný výnos“.
- 61 Jak je totiž uvedeno v bodě 6 odůvodnění tohoto nařízení, společná rybářská politika by měla Unii umožnit, aby plnila své závazky, které pro ni vyplývají z Úmluvy o mořském právu a z dohody o zachování a řízení populací ryb, jichž je smluvní stranou, v oblasti zachování, řízení a využívání rybích populací.
- 62 Jak vyplývá z bodu 7 odůvodnění uvedeného nařízení a jak v podstatě zdůraznila generální advokátka v bodech 25 a 26 svého stanoviska, cílem přijetí tohoto nařízení je postupovat proti „pokračujícímu úbytku populací ryb“ a „vylepšit“ společnou rybářskou politiku, aby se zaměřila na cíl dlouhodobé udržitelnosti rybolovných činností, zejména „úpravou míry využívání“ těchto populací tak, aby bylo „v přiměřené lhůtě“ zajištěno dosažení cíle obnovy a udržení lovených populací nad úrovněmi, které mohou zajistit maximální udržitelný výnos.
- 63 Konkrétně je v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1380/2013 stanoveno, že „k dosažení [tohoto] cíle [...] bude pokud možno postupně a přírůstkově dosaženo míry využití pro maximální udržitelný výnos do roku 2015 a pro všechny populace nejpozději do roku 2020.“
- 64 Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že i když existuje určitá volnost při stanovení míry využití umožňující získat maximální udržitelný výnos v letech 2015 až 2020, lhůta pro dosažení tohoto cíle, jak vyplývá z výrazů „nejpozději“ a „všechny populace“, v zásadě uplyne v roce 2020, a to pro všechny biologické zdroje nacházející se v oblastech, na které se vztahuje společná rybářská politika, v souladu s definicí pojmu „populace“ uvedenou v čl. 4 bodě 14 tohoto nařízení.
- 65 Nicméně uvedené ustanovení je zaprvé třeba vykládat ve světle článku 2 nařízení č. 1380/2013 jako celku, podle jehož odstavce 1 je vyžadováno, aby společná rybářská politika zajistila, aby činnosti v oblasti rybolovu a akvakultury byly dlouhodobě udržitelné z hlediska životního prostředí a byly řízeny způsobem, jenž je v souladu s cíli dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti a přispět k dostupnosti dodávek potravin. Mezi posledně uvedenými cíli je v čl. 2 odst. 5 písm. c) a f) uvedeného nařízení stanoven cíl zajistit podmínky pro hospodářsky životaschopné a konkurenceschopné rybolovné a zpracovatelské odvětví a činnosti na pevnině související s rybolovem a cíl přispívat k přiměřené životní úrovni pro ty, kdo závisejí na rybolovných činnostech s ohledem na pobřežní rybolov a sociálně ekonomické aspekty.

- 66 Mimoto z tohoto článku 2 jako celku rovněž vyplývá, že dlouhodobá udržitelnost rybolovných činností z hlediska životního prostředí vyžaduje nejen to, aby byly stanoveny míry využívání druhů, které umožní získat maximální udržitelný výnos, ale v souladu s jeho odstavcem 3 také to, aby byly minimalizovány nepříznivé dopady rybolovných činností na mořský ekosystém, a zejména – jak je stanoveno v odst. 5 písm. a) – aby byly postupně v jednotlivých případech a se zohledněním nejlepšího dostupného vědeckého poradenství odstraněny výměty zamezením případným nežádoucím úlovkům a jejich co nejvýraznějším možným snížením a postupným zajištěním vykládání úlovků.
- 67 Zadruhé je třeba uvést, že podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 1380/2013 víceleté plány zahrnují zejména cíle, které jsou slučitelné s cíli stanovenými mimo jiné v článku 2 a v příslušných ustanoveních článku 9 tohoto nařízení, jakož i vyčíslitelné cíle, jako je míra úmrtnosti způsobené rybolovem.
- 68 V tomto ohledu je třeba uvést, že v čl. 9 odst. 5 uvedeného nařízení je stanoveno, že víceleté plány přijaté na základě čl. 9 odst. 1 téhož nařízení mohou stanovit konkrétní cíle a opatření pro zachování zdrojů založené na ekosystémovém přístupu s cílem řešit konkrétní problémy smíšeného rybolovu ve vztahu k dosahování cílů stanovených v čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1380/2013 pro směs populací, na které se plán vztahuje, pokud vědecké poradenství naznačuje, že zvýšení selektivity není dosažitelné.
- 69 Tento čl. 9 odst. 5 musí být vykládán ve světle bodu 8 odůvodnění uvedeného nařízení, v němž je uvedeno, že „rozhodnutí v oblasti řízení týkající se maximálního udržitelného výnosu při smíšeném rybolovu by měla zohlednit, že je obtížné odlovit všechny populace v rámci [takového] rybolovu na úrovni maximálního udržitelného výnosu současně, zejména pokud vědecké poradenství uvádí, že je velmi těžké zabránit jevu tzv. ‚blokačních druhů‘ (*choke species*) tím, že budou používána selektivnější lovná zařízení.“ Skutečnost, že unijní normotvůrce považoval za nezbytné tato upřesnění uvést bezprostředně poté, co v bodě 7 odůvodnění uvedeného nařízení oznámil cíl spočívající v obnovení všech populací na úrovni zajišťující maximální udržitelný výnos nejpozději do roku 2020, zdůrazňuje jeho záměr nevyloučit možnost přizpůsobit tento cíl v případech, kdy by jej nebylo možné v rámci smíšeného rybolovu dosáhnout současně pro všechny populace.
- 70 Jak totiž v podstatě uvádí generální advokátka v bodě 8 svého stanoviska, v případě smíšeného rybolovu ve smyslu čl. 4 bodu 36 nařízení č. 1380/2013, tedy rybolovu, při němž je pravděpodobné, že dojde ve stejné rybolovné operaci k odlovu různých druhů, mohou mít populace, pro něž je přidělena kvóta nulová nebo je vyčerpána rychleji, „blokační“ účinek, neboť donutí rybářská plavidla ukončit veškeré rybolovné činnosti dříve, než bude dosaženo kvót přidělených pro jiné druhy, zejména cílové druhy uvedených rybolovných činností. Tento jev je umocňován povinností vykládky, jež je zakotvena v článku 15 tohoto nařízení, v němž je stanovena povinnost uchovávat na palubě, zaznamenávat a započítávat do příslušných kvót všechny druhy úlovků, a která se v souladu s harmonogramem vymezeným v odstavci 1 tohoto článku vztahuje od 1. ledna 2019 na všechny druhy. Mimoto, jak je zdůrazněno v bodě 8 odůvodnění uvedeného nařízení, jevu blokačních druhů se nelze vždy vyhnout zvýšením selektivity používaných lovných zařízení.
- 71 Z ustanovení čl. 9 odst. 5 nařízení č. 1380/2013 vykládaného ve světle bodu 8 odůvodnění tohoto nařízení tedy vyplývá, že unijní normotvůrce měl v úmyslu stanovit v rámci víceletých plánů možnost upravit cíle uvedené v čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení, zejména cíl uvedený v druhém pododstavci tohoto odstavce 2, aby zohlednil obtížnost dosáhnout při souběžném smíšeném

rybolovu měř využívání, jež mohou poskytovat maximální udržitelný výnos pro všechny současně lovené populace, kvůli jevu blokačního druhu, neboť tomuto jevu se nelze vyhnout zvýšením selektivity lovných zařízení.

- 72 V tomto ohledu unijní normotvůrce zadruhé v rámci nařízení 2019/472 stanovil v člancích 4 a 5 tohoto nařízení odlišné režimy řízení jednak pro cílové populace a jednak pro populace považované za vedlejší úlovky, právě aby zohlednil zvláštnosti smíšeného rybolovu v souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení č. 1380/2013.
- 73 Článek 4 odst. 1 nařízení 2019/472 totiž v prvním případě stanoví pro cílové populace cílové hodnoty úmrtnosti způsobené rybolovem v souladu s rozmezími F_{MSY} podle čl. 2 bodu 2 tohoto nařízení, tj. rozmezí hodnot „poskytnuté v nejlepších dostupných vědeckých doporučeních, [...] kdy veškeré úrovně úmrtnosti způsobené rybolovem v rámci tohoto rozmezí vedou dlouhodobě k maximálním udržitelným výnosům“, a dále stanoví, že tohoto cíle musí být dosaženo co nejdříve, a to postupným, přírůstkovým způsobem do roku 2020. Tento konkrétní cíl tedy ve vztahu k cílovým populacím, na něž se vztahuje víceletý plán pro západní vody, upřesňuje cíl spočívající v dosažení míry využívání, která umožní poskytovat maximální udržitelný výnos pro všechny populace nejpozději v roce 2020, jenž je stanoven v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1380/2013.
- 74 Druhý případ je upraven v článku 5 odst. 1 nařízení 2019/472, v němž je zakotveno, že řídicí opatření pro populace považované za vedlejší úlovky, včetně případných rybolovných práv, se stanoví „s ohledem na nejlepší dostupná vědecká doporučení“, a že musí být v souladu s cíli stanovenými v článku 3 uvedeného nařízení, jež přebírají obecné cíle dlouhodobé udržitelnosti z hlediska životního prostředí stanovené v článku 2 nařízení č. 1380/2013. Mimoto v čl. 5 odst. 3 nařízení 2019/472 je stanoveno, že v souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení č. 1380/2013 se při řízení smíšeného rybolovu, pokud jde o populace považované za vedlejší úlovky, bere ohled na obtížnost souběžného rybolovu všech populací při maximálním udržitelném výnosu, „zejména v situacích, kde to vede k předčasnému ukončení rybolovu“.
- 75 Z toho je třeba dovodit, že maximální lhůta pro dosažení míry využití pro maximální udržitelný výnos, stanovená v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1380/2013, se použije striktně a bez výjimky na cílové populace, jejich výčet je uveden v čl. 1 odst. 1 nařízení 2019/472. Nicméně k řízení populací, které jsou považovány za vedlejší úlovky, na které se vztahuje nařízení 2019/472, a zejména k vymezení rybolovných práv pro tyto populace, má Rada posuzovací pravomoc s ohledem na obtíže vyplývající ze stanovení takových měř využití pro všechny druhy lovené současně, zejména pokud toto stanovení musí vést k předčasnému ukončení rybolovu z důvodu jevu blokačních druhů, jenž je popsán v bodě 70 tohoto rozsudku.
- 76 Tento výklad článků 4 a 5 nařízení 2019/472 je podpořen obecnou systematikou a historií vzniku tohoto nařízení.
- 77 Co se obecné systematiky uvedeného nařízení týče, je třeba uvést, že toto nařízení stanoví další opatření, která mají za cíl zohlednit zvláštní obtíže vyplývající ze smíšeného rybolovu, jež jsou uvedeny v bodě 71 tohoto rozsudku a doplňují režim odlišného řízení u cílových druhů a druhů považovaných za vedlejší úlovky, jenž je stanoven v uvedených člancích 4 a 5. V první řadě je tak pro případ ohrožení reprodukční schopnosti této populace v čl. 8 odst. 2 téhož nařízení stanovena možnost přijmout nápravná opatření spočívající v pozastavení cíleného rybolovu této populace a odpovídajícím snížení rybolovných práv. V takových případech může být dotčená populace

pouze vedlejším úlovkem. Ve druhé řadě je v čl. 10 odst. 1 nařízení 2019/472 stanovena povinnost členských států, aby při přidělování rybolovných práv, která jim udělila Rada, zohlednily pravděpodobné složení úlovků odlovených plavidly účastníci se smíšeného rybolovu.

- 78 Pokud jde o historii vzniku tohoto nařízení, v důvodové zprávě k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí víceletý plán pro populace ryb v západních vodách a přilehlých vodách a pro rybolov využívající tyto populace, o změně nařízení (EU) 2016/1139, kterým se zavádí víceletý plán pro Baltské moře, a o zrušení nařízení (ES) č. 811/2004, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007 a (ES) č. 1300/2008 [COM (2018) 149 final], který vedl k přijetí nařízení 2019/472, Komise zdůrazňuje zejména riziko „nedostatečného využívání kvót ve smíšeném rybolovu v západních vodách“ z důvodu jevu blokačních populací v případě uplatnění povinnosti vykládky bez jakékoli výjimky. Komise proto upřesňuje, že v rámci víceletého plánu pro západní vody by se „populace, které určují chování rybářů a jsou ekonomicky významné, [...] měly řídit v souladu s rozmezími maximálních udržitelných výnosů F_{MSY} “ a že „přibližně 95 % vykládek v západních vodách z hlediska objemu [je] řízeno v souladu s maximálními udržitelnými výnosy“, přičemž „[z]bývající část, tj. populace, které jsou převážně uloveny jako vedlejší úlovek, by měly být řízeny podle přístupu předběžné opatrnosti.“
- 79 Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k tomu, že se sporné TAC použijí na populace, které jsou výlučně vedlejšími úlovky, měla Rada posuzovací pravomoc k určení, zda bylo možné stanovit tyto TAC na úrovni umožňující získat maximální udržitelné výnosy, a tedy zda bylo třeba vyhovět doporučením ICES o nulovém odlovu.
- 80 V této souvislosti je třeba nicméně připomenout, že Rada je při určování TAC a rozdělování rybolovných práv mezi členské státy povinna posoudit komplexní hospodářskou situaci, v souvislosti s níž má v zásadě širokou posuzovací pravomoc, která není omezena výhradně jen na určení povahy a rozsahu opatření, jež mají být přijata, ale v určité míře se vztahuje i na zjišťování základních skutečností. Soud se při přezkumu výkonu takové pravomoci musí omezit na zkoumání toho, zda při něm nedošlo ke zjevnému pochybení nebo zneužití pravomoci nebo zda dotčený orgán zjevně nepřekročil meze své posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. ledna 2017, Španělsko v. Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 46 a citovaná judikatura). Soudnímu dvoru tedy přísluší přezkoumat, zda Rada zjevně nepřekročila meze této posuzovací pravomoci.

K otázce, zda Rada zjevně nepřekročila meze své posuzovací pravomoci

- 81 Zprvce, jak výslovně vyplývá z bodu 7 odůvodnění nařízení 2020/123, Rada konstatovala, že pokud by byly sporné TAC stanoveny na úrovni uvedené v doporučeních ICES o nulovém odlovu, povinnost vykládky všech úlovků, včetně vedlejších úlovků těchto populací, ve smíšeném rybolovu by vedla k jevu tzv. blokačních druhů. Proto je v tomto bodě 7 odůvodnění uvedeno, že „[a]by bylo dosaženo náležité rovnováhy mezi pokračováním v rybolovu s ohledem na potenciálně závažné socioekonomické důsledky a potřebou dosáhnout dobrého biologického stavu těchto populací“, a aby se zároveň „zohlednila obtížnost rybolovu všech populací u smíšeného rybolovu s maximálním udržitelným výnosem,“ měla Rada za to, že je třeba stanovit zvláštní TAC pro vedlejší úlovky těchto populací a že „jejich úroveň by měla být stanovena tak, aby se úmrtnost těchto populací snižovala a aby se podnítilo zlepšení selektivity a zamezení úlovků“.
- 82 Toto konstatování přitom není stíženo zjevně nesprávným posouzením.

- 83 V tomto ohledu je třeba uvést, že uvedené konstatování je založeno na doporučení ICES z měsíce listopadu 2019, ve kterém ICES posoudila pravděpodobnou úroveň odlovů vedlejších úlovků pro rok 2020 u populací, pro které vydala doporučení o nulovém odlovu, za předpokladu, že TAC u cílových populací budou v souladu s jejími doporučeními k těmto cílovým populacím. V tomto doporučení ICES v této souvislosti odhadla tyto pravděpodobné vedlejší úlovky na úrovních, jež výrazně převyšují nulu, a sice na 1 279 tun pro populaci tresky obecné, na kterou se vztahuje první sporný TAC, mezi 1 606 a 1 854 tunami pro populaci téhož druhu, na kterou se vztahuje druhý z těchto TAC, v návaznosti na úroveň odlovů tresky jednoskvrnné, mezi 901 a 917 tunami pro tresku bezvousou podle úrovně odlovů humra severského, a při neexistenci vědeckých údajů na přibližně 100 tun pro platýse evropského s ohledem na úroveň posledních vykládek. Z uvedeného doporučení tedy bylo možné dovodit, že stanovení nulových TAC by pro tyto populace mohlo vést k předčasnému ukončení rybolovu týkajícího se cílových populací, se kterými byly uvedené populace spojeny, a v důsledku toho k ohrožení hospodářské udržitelnosti dotčených rybářských loďstev a životní úrovně osob závislých na těchto činnostech.
- 84 Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 81 tohoto rozsudku, z bodu 7 odůvodnění nařízení 2020/123 vyplývá, že sporné TAC byly stanoveny za účelem sladění cíle spočívajícího v zachování rybolovných činností s cílem dosáhnout dobrého biologického stavu dotčených populací. V tomto bodě 7 odůvodnění je konkrétně uvedeno, že tyto TAC byly stanoveny na úrovni, která umožňuje snížit úmrtnost způsobenou rybolovem a podporuje zlepšení selektivity a zamezení nežádoucím úlovkům.
- 85 V tomto ohledu je předně třeba uvést, že Rada stanovila sporné TAC buď v případě TAC u tresky obecné západně od Skotska na úrovni odhadu vedlejších úlovků poskytnutých ICES, nebo v případě ostatních sporných TAC na úrovni nižší, než je tento odhad. Tato opatření tedy měla podněcovat rybářská plavidla k tomu, aby takové vedlejší úlovky při odlovu cílových populací omezila s cílem vyhnout se riziku předčasného uzavření dotčených rybolovných činností.
- 86 Rada dále vycházela ze stanoviska ICES z měsíce listopadu 2019, aby stanovila tři ze sporných TAC způsobem, který umožňuje zvýšit biomasu u dotčených populací přibližně o 10 % až 100 %, přičemž TAC pro platýse evropského v jižním Keltském moři vycházel z přístupu předběžné opatrnosti, neboť ICES neposkytla příslušné vědecké údaje. Bez ohledu na číselné údaje uvedené předkládajícím soudem a potvrzené na jednání Komise a Radou, z nichž vyplývá významný podíl biomasy dotčených populací tresky obecné a tresky bezvousé představovaný spornými TAC, jež se použijí na tyto populace, jak bylo uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku, ze všech skutečností předložených Soudnímu dvoru nevyplývá, že by úrovně, na nichž byly tyto TAC stanoveny, byly zjevně neslučitelné s cílem Rady, jenž spočívá, jak vyplývá z bodu 8 odůvodnění nařízení 2020/123, v obnovení biomasy ohrožených populací na udržitelnou úroveň, a to v souladu s dlouhodobým náhledem podle čl. 3 písm. d) nařízení č. 1380/2013. Mimoto tyto úrovně vycházejí podle čl. 3 písm. c) nařízení č. 1380/2013 a čl. 5 odst. 1 nařízení 2019/472 buď z „nejlepších dostupných vědeckých doporučení“, v projednávaném případě z doporučení ICES uvedeného v bodě 83 tohoto rozsudku, nebo z přístupu předběžné opatrnosti, jenž je vyžadován podle čl. 5 odst. 2 nařízení 2019/472, pokud uvedená doporučení nejsou k dispozici.
- 87 Zatřetí z nařízení 2020/123 vyplývá, že nad rámec sporných TAC bylo přijato rovněž několik nápravných opatření s cílem omezit vedlejší úlovky populací, na něž se vztahují doporučení ICES o nulovém odlovu.

- 88 V první řadě v článku 8 nařízení 2020/123 je stanoveno, že s cílem zohlednit povinnost vykládky se na sporné TAC použije mechanismus pro výměnu kvót za účelem zpřístupnění určitého procentního podílu kvót na odlov přidělených některým členským státům k dispozici členským státům bez přidělené kvóty, aby pokryly své nevyhnutelné vedlejší úlovky. Jak je uvedeno v bodě 7 odůvodnění uvedeného nařízení, tento mechanismus umožňuje zaručit co největší využívání rybolovných práv ve smíšeném rybolovu v souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013, v němž je stanoveno, že tato rybolovná práva zohledňují nikoli vykládky ale úlovky, neboť nejsou povoleny výměty dotčené populace.
- 89 Ve druhé řadě, jak vyplývá z bodu 8 odůvodnění nařízení 2020/123, za účelem snížení úlovků populací, pro něž Rada stanovila TAC pro vedlejší úlovky, mezi něž náleží sporné TAC, byla rybolovná práva pro smíšený rybolov, u nichž je pravděpodobné, že k těmto úlovkům bude docházet, stanovena na úrovních, které pomohou nejvíce zranitelným populacím, aby se obnovily. Jak v podstatě uvádí Komise, za účelem snížení tlaku vyvíjeného rybolovem, jehož cílovým druhem je treska jednoskvrnná, na tresku obecnou v Keltském moři, byl v této souvislosti stanoven TAC pro cílovou populaci tresky jednoskvrnné nacházející se v odpovídajících oblastech podle přílohy IA tohoto nařízení na 10 859 tun namísto 16 671 tun, jež doporučovala pro tuto populaci ICES.
- 90 Ve třetí řadě, jak je uvedeno v bodech 16 až 18 odůvodnění nařízení 2020/123, s ohledem na doporučení ICES, v nichž byla úroveň populací tresky obecné v Keltském moři odhadována pod úrovní B_{lim} ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení 2019/472, tj. pod referenčním bodem pro biomasu reprodukcující se populace, pod níž hrozí, že reprodukční kapacita může být snížena, byl jednak cílený rybolov této populace v souladu s čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení pozastaven, jednak byla v článku 13 nařízení 2020/123 stanovena opatření, jež stanovila specifické vlastnosti pro lovná zařízení používaná v této oblasti s cíle zvýšit jejich selektivnost s ohledem na tyto populace.
- 91 Ve čtvrté řadě, jak je uvedeno v bodě 26 odůvodnění nařízení 2020/123, aby odlovy uskutečněné v roce 2020 nepřekročily stanovené TAC, členské státy se zavázaly, že zejména v případě populací tresky obecné západně od Skotska, tresky bezvousé v Irském moři a platýse evropského v jižním Keltském moři nebudou uplatňovat meziroční flexibilitu stanovenou v čl. 15 odst. 9 nařízení č. 1380/2013, která jim umožňuje povolit vykládku až do výše 10 % povolených vykládek dodatečných množství populace, na kterou se vztahuje povinnost vykládky, která je následně odečtena od jejich budoucích kvót.
- 92 V důsledku toho byly sporné TAC stanoveny na základě nejlepších dostupných vědeckých doporučení na úrovni, která není zjevně nevhodná pro sladění cíle, jenž spočívá v zachování činnosti smíšeného rybolovu, s cílem obnovit dobrý biologický stav dotčených populací. Mimoto sporné TAC byly doplněny o nápravná opatření, jež mohou omezit vedlejší úlovky uskutečněné v roce 2020 u populací, na něž se vztahují tyto TAC, a v důsledku toho i dopad dotčených smíšených rybolovů na tyto populace. Je tedy třeba mít za to, že Rada přijetím uvedených TAC zjevně nepřekročila meze své posuzovací pravomoci vymezené nařízením č. 1380/2013, zejména v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 3 písm. c) a d) a čl. 9 odst. 5 uvedeného nařízení, jakož i v článku 5 nařízení 2019/472, a zejména v jeho odstavci 3.
- 93 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba konstatovat, že přezkum druhé otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost přílohy IA nařízení 2020/123 v rozsahu, v němž byly v této příloze stanoveny sporné TAC pro rok 2020.

K nákladům řízení

- 94 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Přezkum druhé předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost přílohy IA nařízení Rady (EU) 2020/123 ze dne 27. ledna 2020, kterým se pro rok 2020 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací, v rozsahu, v němž byly v této příloze stanoveny pro rok 2020 celkové přípustné odlovy (TAC) pro tresku obecnou (*Gadus morhua*) jednak v oblasti 6a, jakož i ve vodách Evropské unie a mezinárodních vodách oblasti 5b východně od 12° 00' z.d. (COD/5BE6A), jednak v oblastech 7b, 7c, 7e až 7k, 8 až 10 a vodách Unie oblasti Výboru pro rybolov ve středovýchodním Atlantiku (CECAF), 34.1.1 (COD/7XAD 34), pro tresku bezvousou (*Merlangius merlangus*) v oblasti 7a (WHG/07A) a pro platýse evropského (*Pleuronectes platessa*) v oblastech 7h, 7j a 7k (PLE/7HJK).

Podpisy